

Az Európai Parlament Modell

A XI. nemzeti ülés Győrben

(2013. március 13–17.)

A XI., Győrben megrendezett nemzeti ülést hosszas felkészülés előzte meg. Már szeptemberben elkezdtünk foglalkozni a témákkal, bár az esemény csak március közepén került megrendezésre. A felkészülésben a korábbi MEP-esek és természetesen Csapodi Zoltán tanár úr volt segítségünkre. Mindent jól ütemezve az esemény előtt már két héttel készen voltunk a témáink kidolgozásával. Már csak a MEP volt hátra...

Egyéb elfoglaltságom miatt pár óra késéssel érkeztem Győrbe, s mire befutottam, már javában mentek a csapatépítő játékok. Másnap a Városházán volt az ünnepélyes megnyitó, majd délután megkezdődtek a bizottsági ülések. Jómagam a külügyi bizottság tagjaként azzal kérdéssel próbáltam

kilenc társammal együtt megküzdeni, hogy az Európai Unió beavatkozzon-e a nemzetközi konfliktusokba, és ha igen, akkor milyen módon. Sajnos az első pár óra semmi érdemleges eredményt nem hozott, azonban a délelőtt végére körvonalazódtak az álláspontok, és egyértelműen látszott, kik veszik ki legaktívabban a részüket a munkából. Ebéd közben egyeztettem a magyar delegáció (azaz a Trefort) többi tagjával, s kide-

rült, hogy másutt is hasonló patthelyzet alakult ki. Régebbi MEP-esektől kapott ötlet alapján a bizottság aktív tagjait összehívtuk egy privát beszélgetésre, és egységfrontot alkotva kitaláltuk, hogy szerintünk mi lenne a kompromisszumos megoldás, majd elterveztük, hogy megpróbáljuk keresztülvinni a bizottságon a szűkebb körben egyeztetett álláspontot. Ezután még egy nap bizottsági munka következett. Ezt követően lehetőségünk adódott ellátogatni az Audi gyárba, ahol végigmentünk a gyártósoron. A gyár területén folytatódtak a bizottsági ülések, majd a szakadó hóban hazabuszoztunk. Az ülés ugyanis nemcsak az izgalmas szakmai munka miatt marad emlékezetes, hanem az ítéletidő miatt is. Szerencsésen átvészeltük a hófúvásos napokat, miközben a megyében autósok és utasok százai vesztegeltek hosszú órákat a hó fogságában.

A következő napon az ún. lobbis megismerhettük egymás határozati javaslatait, valamint módosítási indítványokkal élhettünk. Néhány bizottság úgy érezte, hogy bizony, még lehetett volna alakítani a szöveget; mások pedig – észlelve, hogy valami komolyabb dolgot is elrontottak – a gordiusi csomót úgy próbálták átvágni, hogy saját határozati javaslatuk ellen nyújtottak be módosítót. Az én bizottságom szerencsére

mindkét csoportba beletartozott. Az utolsó két nap volt a legnehezebb a bizottság számára, amikor is a plenáris ülésen meg kellett megvédeni a javaslatokat azzal a céllal, hogy a zárószavazás zöld utat adjon az indítványoknak.

A két napig tartó plenáris végén kihirdették a szervező tanárok, hogy kik mehetnek majd a nemzetközi MEP-re. Összesen húsz ember kapott ilyen lehetőséget a száztíz résztvevőből. Nemcsak a bizottsági és a plenáris üléseken nyújtott teljesítményünket osztályozták, hanem egy angol nyelvi vizsgán is felmérték a tudásunkat. Büszkén jelenthetem, hogy a Trefortot képviselő tíz tanulóból úgy jutott ki öt a nemzetközi ülésre, hogy ezen vizsga alapján a képzeletbeli dobogó mindhárom fokára a mi diákjaink állhattak fel. Elmondható tehát, hogy összességében nagy sikerrel zártuk az eseményt.

Takács Levente (11. c)

Nemzetközi ülés Angliában

(2013. április 7–14.)

A szociális bizottság feladata minden tagország álláspontjának figyelembevételével az Európa-szerte magas munkanélküliség megoldása. Szeptemberben, amikor még az az első trefortos MEP szakkörön ültem, még csak feltételezni se tudtam volna, hogy pár hónappal később én fogom a magyar delegáció álláspontját képviselni Angliában.

Már az első napokban kiderült, milyen nagy hasznomra voltak a trefortos szakkörök és leginkább a korábbi hazai fordulón szerzett tapasztalatok. Mindennapos ülések, felszólalások, szavazás, lobbizás, plenáris ülés, jól ismert fogalmak egy MEP-es számára. A bizottságomban brit, belga, német, török, szlovén, svéd, és román diákokkal dolgoztam együtt. Eleinte még nehezen tudtuk a gátlásainkat leküzdeni és nyilvánosan véleményt formálni, de hamar összszokott a társaság. Úgy érzem, itt tanultuk meg igazán, hogy mit jelent meggyőzően érvelni, értelmesen vitatkozni, kapcsolatokat építeni és közösen dolgozni.

A megfeszített munka mellett brit házigazdáink rengeteg időt biztosítottak kulturális programokra, kikapcsolódásra és sportra. A Westminster Schoolban rendezett ceremónián John Bercow, alsóházi szóvivő nyitóbeszédével vette kezdetét a hetünk. Ez alatt az egy hét alatt volt alkalmunk Londonban és Cambridgeben nézelődni, meglátogattuk a középkori Norwich kastélyt, körbejártuk a brit parlament épületét, a University of East Anglia kiállításait és természetesen nem hagyhattuk ki a híres péntek esti brit bulizást sem. Az utolsó napok ülései után gálaesttel zárult a programsorozat. Egészen különleges közösség kovácsolódott össze. Sokakkal azóta is tartom a kapcsolatot.

A hazajövetelem után rengeteg élménnyel és egy felejthetetlen héttel a hátam mögött ültem újra az iskolában.

Bózsing Szabolcs (11. a)